

فصل پنجم: انواع ادبی (۲)

اهداف کلی فصل:

۱. آشنایی با جلوه‌هایی از ادب غنایی و تعلیمی
۲. آشنایی با نمونه‌هایی از ادبیات غنایی و تعلیمی
۳. آشنایی با برخی از بزرگان ادبی از نظرگاه غنایی و تعلیمی
۴. توانایی انجام فعالیت‌های یادگیری

ادبیات غنایی

ادبیات غنایی کوچه‌ای از ادبیات است که بازبانی زرم و لطف، باستفاده از معانی عینی و بارگیت، به بیان احساسات شخصی انسان می‌پردازد و بیانگر عواطف و آرزوهای انسان و غم و شادی های اوست. گلمی، غنا، در اصطلاح به معنی مویستی است و شعر غنایی در حل بمرا و با مویستی خوانده می‌شده است آن حقیقت است. دامنه‌ی آن بسیار کترده تراست و بهمی احساسات کوئاکون انسانی از قبیل احساسات غائطانه، ندیس، عرفانی، روح، جھو، وصف طبیعت و جامده و مسائل شخصی مانند غم غربت، تجایت از زمان، مرثیه‌ی عزیزان و ظایر آن، ادبی کیرد، بنابراین بخش عده‌ی ادبیات ما را شعر غنایی تخلیل می‌داند. رباعیات خیام، دویتی های باباطاهر، غزلیات مولوی، سعدی، حافظ، صائب و بیبل، منظومه‌های بزمی نظامی، و شخصی از سه دده های تصیده سده ایان شور، مانند فرنخی، بنو پهری، عضری، خاقانی و نیز عده‌ی سه دده های معاصر از نوع ادبیات غنایی است.

ظاهی نهادی شاعر قرن ششم و اول قرن هفتم عجمی فرمی معروف ترین سراینده‌ای داستان مای بزی
 دادب پارسی است. نسخه پاچم کنج او: محzen الاصرار، خرو و شیرین، لیلی و محجن، بخت پکرد
 اسلند رنامه از قرن هفتم تا به امروز باز نموده تقدیم شاعران ایرانی، سندی و ترک قرار گرفته است.
 شعر زیر لذیده ای از شنونی عالم‌گردی لیلی و محجن است. آن جاکه محجن از غم عشق لیلی سر بر کوه
 بیان نداده است پدر محجن و نعمت‌فرزند پریشان حال بخت وجی او برمی آید و می خواهد او را از نمود
 در دیوانی آوارگی بر نماید.

مرد دل سوزی پدر غصایع و چاره جویی داشی او کواد اضطراب و حفوظت پدر ازی اوست آن
 آتش عشق محجن بسرکش تراز آن است که پدر بهر نیک خوابی می‌پردازد. آن را فردشاند پدر دمی نماده
 خویشان بیداری اش برمی خیزد و از او می خواست که محجن را به زیارت کعبه ببرد، شایع غایت‌النهی
 کرده کشی داده شود آناد جواز کعبه نیز محجن طول عمریش را که تسا آرزوی اوست - از خدمات خواجه دیگر پیچ!

از کعبه کشاده کرده این در

چون رایست عشق آن جهان کیر شد چون مه لیلی آسمان کیر
 برواشت دل ز کار او بخت درماند پدر به کار او سخت
 خویشان بهم در نیاز با او بریکت شده چاره ساز با او
 بیچارکی درا چو دیدند در چاره کری زبان کشیدند
 کفته به اتفاق یک سر کز کعبه کشاده کرده این در

حاجت که جلدی جان اوست محراب زین و آسمان اوست
 چون موسم حج رسید، برخاست اشتر طلبید و محل^{*} آراست
 فرزند عزیز را به صد جمد بنشاند چو ماه در یکی مده
 آمد سوی کعبه . یعنی پر جوش چون کعبه نهاد حلقة در کوشن
 گفت ای پسران نه جای بازی است بثاب که جای چاره سازی است
 کو، یارب از این کزانف کاری^{*} توفیق دهم به رستگاری
 دیاب که بتلای عشق آزاد کن از بلای عشق
 چون چو حدیث عشق بشنیه اول بگیریت پس بخندید
 از جای چو مار حلقة برجست در حلقة زلف کعبه زد دست
 می گفت، کرفته حلقة در بر کامروز ننم چو حلقة بر د
 کویند ز عشق کن جدایی این نیت طریق آشنایی
 پورده‌ی عشق شد سرشتم بجز عشق مباد سرنوشت
 یارب به خدایی خدمایت وان که به کمال پادشاهیت

کز عشق به غایتی^{*} رسم
 کاو ماند اگر چه من نامم
 کرچه ز شراب عشق مستم
 عاشق ترا از این کنم که بستم
 از عمر من آن چه بست بر جای
 بستان و به عمر لیلی افزایی
 می داشت پدر به سوی او کوش
 کاین قصه شنید، کشت خاموش
 دانست که دل، اسیر دارد دردی نم دوا پذیر دارد

(لیلی و مجنون نظامی)

توضیحات:

- وقی آوازه‌ی عشق مجنون چون زیبایی لیلی در جهان پیچید. رایت: علم آسمان گیرشدن علم: برآفراشته شدن علم. مه: مخفف ماه، منظور چهره‌ی لیلی است.
- برای چاره‌جویی به گفت و گو پرداختند. زبان کشیدند: سخن گفتند.
- در روزگاران قدیم، غلامان حلقه‌ای را که نشان مالکیت صاحب‌شان بود، در گوش داشته‌اند. در اینجا، پدر مجنون چون غلامی به خانه‌ی خدا متولّ شده است. در ضمن به حلقه‌ی در کعبه نیز اشاره دارد.

خودآزمایی:

- مجنون در جوار کعبه از خدا چه خواست؟
- کدام بیت، از خود گذشتگی مجنون را نشان می‌دهد؟
- کدام ویژگی شعر غنایی در این درس دیده می‌شود؟
- دو نمونه تشبیه در درس باید و اجزای آن را معلوم کنید.